

عنوان مقاله:

آزبست و اثرات آن بر انسان و روش اندازه گیری آن

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سودابه هزارخانی - سازمان حفاظت محیط زیست، کارشناس مسئول آزمایشگاه

سیده نرجس خاتون قوامی - سازمان حفاظت محیط زیست، کارشناس ارشد آزمایشگاه

خلاصه مقاله:

آزبست (پنبه کوهی) نام گروهی از ترکیب های معدنی منیزیم و سیلیس است که در طبیعت به صورت الیاف معدنی و سنگ یافت می شود. این ماده مقاومت زیادی در برابر گرما و آتش دارد و به عنوان مواد نسوز به کار می رود. تاریخچه کشف این ماده به 2300 سال پیش بازمی گردد که طی آن یکی از شاگردان ارسطو در کتاب خود که درباره سنگ هاست به ماده ای شبیه چوب اشاره کرده که در اثر اختلاط با نفت می سوزد اما آسیب نمی بیند. این ماده بعدها آزبست نام گرفت. در سال 1820 دانشمندی ایتالیایی برای اولین بار لباس ضد آتش را با الیاف آزبست تولید کرد و در اوایل قرن 20 نیز یک اتریشی، با مخلوط کردن آن با سیمان، موفق به تولید سیمان نسوز شد. از آن به بعد استفاده از این ماده در صنایع، افزایش یافت. به عنوان نمونه به عنوان عامل افزایش مقاومت سیمان در لوله های سیمانی و قطعات پوششی سقف (به عنوان عایق) عامل افزایش دهنده نقطه اشتعال در منسوجات (ساخت انواع لباس های نسوز)، افزایش مقاومت لنت های ترمز و کلاچ در برابر سایش، ماده پرکننده در آسفالت، رنگ های شیمیایی کاشی و پلاستیک ها

کلمات کلیدی:

آزبست، انسان، محیط زیست، اندازه گیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529334>

